

Ordinis Iuridici In Illustri Salana Decanus Georgius Adam Struve/
D. I. U. Pandect. Prof. Publ. L. S. P. : Apud priscos olim Germanos
testamentorum nullum fuisse usum testis est Tacitus libello de moribus
Germanorum ... P. P. XI. April. A. R. S. M DC LII.

Ienae

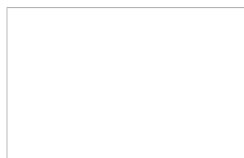
Struve, Georg Adam

Phil 2° 00268/04 (100)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00007396

urn:nbn:de:urmel-f664c87d-b35e-4c8d-872e-992f774a5e0a7-00006760-10

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

urn:nbn:de:urmel-f664c87d-b35e-4c8d-872e-992f774a5e0a7-00006760-10

ORDINIS JURIDICI IN ILLUSTRIS SALANA
DECANUS
GEORGIUS-ADAM STRESE D. J. U.
PANDECT. PROF. PUBL.
L. S. P.

A pud priscos olim Germanos testamentorum nullum fuisse usum testis est Tacitus libello de moribus Germanorum: *Heredes, inquit, successoresque sui cuique liberi, & nullum testamentum: si liberi non sunt, proximus gradus in possessione, fratres, patrui, avunculi.* Quanto plus propinquorum, quod major affinitum numerus, tanto gratiosior cunctis: nec ulla orbitatis pretia: Quibus verbis postremis volunt Historicum respicere eos, qui senum opulentorum, liberis carentium, hereditates captant, hosque ementitâ pietate & reverentiâ delinunt, ut in testamentis heredes ipsos instituant, agnabosque prætereant. Unde videri posset propter istam delinementorum, quæ pretia orbitalis, Tacito dicuntur, occasionem, testamentorum usum in republ. non esse ferendum. Et tradit quoque Aristoteles (II. Pol. g. & V. Pol. s.) ex liberâ testandi de rebus potestate concessâ, ἀνομίαν ac inæqualitatem bonorum inter cives evenire, ac usum testamentorum non cuilibet reipubl. congruere. Verum illa testandi libertas per se non præbet occasionē delinquentis consequendi, atq; proximis agnatis eripiendi hereditates: adeoque propter id, quod fortè aliquando accidit, ipse testamentorū usus non abrogandus. Quid enim est in usu hominum bono ac licito, unde non possit etiam perniciēs irrogari? uti loquitur Augustinus c. 8. in fin. q. 5. 23. Et sanè iniquum esset, de rebus, difficili labore partis, disponendi arbitrium planè domino adimere. Eleganter hanc in rem laudatissimus Imp. Constantinus: *Nihil est, dicit, quod magis hominibus debeat, quam ut supremæ voluntatis, postquam jam aliud velle non possunt, liber sit stylus, & licitum, quod iterum non vedit, arbitrium.* l. n. c. d. SS. Eccl. Vetus quoq; Lex XII. Tabularum juris loco testamenta habuit, Atq; Julius Paulus Iustinus tradit, iniquum esse auferre testamenti factionem homini sane mentis. l. 43. pr. d. vulg. & pupill. subf. Et idē ait: *Publicè expedit supremæ hominū iudicia exitū habere.* l. 5. testam. quemadmodum. ver. Ejusq; Præceptor, ac postea Collega, Emil. Papinianus respondit, & Principali & Pontificali auctoritate cōpellendos heredes ad obsequiū supremæ voluntatis. l. 50. in fin. d. hered. pet. Maimâ verò curâ & sollicitudine Romani leges testamentorum ordinârunt, ac nihil diligentiū, quàm ultimas voluntates munivêre, aded, ut testamenti factionem inter ea, quæ non privati sed publici juris sunt, retulerint l. 3. qui testam. fac. poss. atque non cuilibet istam per miserint: Quod etiam pertinet, quod filiāfam, ob statum & patriam, cui subsunt, potestatem, testamenta condere nequeant, etiam si ipsi bona habeant ἀποκατάστασις, (ut vocantur in libris ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ lib. 35. tit. 3. leg. 11. Tom. 4. fol. 779. edit. Car. Annib. Fabrot.) h. e. uæ patri non acquiruntur, exceptis solis uti bene addit Scholaster Grævus in d. l. basilico-rum) bonis verè & q̄s. cāstrensibus. l. pen. & ult. c. de his qui test. fac. poss. Et de bonis quidem adventitiis, in quibus singulari ratione ne ususfructus quidē ad patrem spectat, maxime solet controverti. Quam controversiam extricabit, & alia huc spectantia proponet Lēctione suâ inaugurali clariss. DN. GABRIEL SCHEFFEL J. U. Candidatus eximius, de cujus vitæ ortu atque progressu, more solenni, pauca dicemus. Natus est Saltzæ in Thuringiâ Anno Christi cō 10 cxxiix. die IV. Januar. Patrē, Viro Prudentis. ac integerrimo DN. Sigismundo Seebach/Senatore ibidem valdè conspicuo, Matrē verò virtutibus præstanti femina Catharinâ Schmidlin. Primis in pietate ac literaturâ jactis in patriâ fundamentis, in inelytam Academiā Lipsiensem Anno cō 10 c xlv. Mens, April. se contulit: ubi primū Philosophicis studiis ingenium excolens, non solum publicas audivit Lēctiones, sed etiam, in Logicis cum primis, & Philosophiâ Practicâ, privatim informatus à Viro Experientissimo & Præclarissimo DN. Johanne Ittigio, Philos. ac Medic. D. & Physices Prof. publ. cujus quoque convictu per integrum fuit usus septennium. Insequenti Anno cō 10 c xlv. ad Jurisprudentiam animū applicans, publicas ejus loci Professorum Juris celeberrimorum Scholas frequentavit: ac præter illos *Præceptores* & moderatores studiorum suorum nactus est Virum Ampliū, Consultis & Excellentis DN. Johannem Strauchium, J. U. Doctorem, Philol. & Hist. in dictâ Academiâ Prof. publ. & in nostrâ Jenensi Professore Juris designatum, Fautorem & Amicū nostrū pl. colendū & amandum, cujus auditor, singulari cum fructu, fuit assiduus: atque eo Præsides tres habuit Disputationes, typis excusas, & quidem in Pandectarum collegio duas suscepit Exercitationes, alteram de usufructibus & donationibus; alteram de modis solvendi obligationes: & in collegio Regularum Juris Disputationem de successione solenter defendit. Præterea publica quoque edidit eruditionis experimenta; & primū An. cō 10 c xlix. sub tæfidio Magnifici, Nobilissimi & Consultissimi Viri DN. Benedicti Carpovii J. Cti & Facultatis Juridicæ Lipsiensis Ordinarii famigeratissimi de inhibitionibus disputavit. Postea, A. cō 10 c l. de Transmissione; & denique A. cō 10 c l. de Urbedat, Præsidentibus Viris Amplissimis, Consultissimis & Excellentissimis DN. Georgio Tobia Schwendenduffern/J. U. D. & Prof. ibidem publico: & DN. Enoch Heiland/J. U. D. publica exercitatione instituit. Hisce theoreticis studiis praxin quoque addidit, in quâ Nobiliss. Ampliss. & Consultis. DN. Joh. Philippi J. U. D. Com. Pal. Cæsar. Facult. Jurid. Asses. & Proconsul Lipsiensis, Fautor & Amicus meus honoratissimus, ut & jam laudatus DN. Enoch Heiland fideliter Candidatum nostrum instruxerunt. Hujus adhibita singularis industria, & comparare doctrinæ ut merita consequeretur præmia, nostram non ita pridem adiit Salanam, & summos in utroque Jure honores modestè ambiens, ut ad consuetam admitteretur examina submissè rogavit. Cum igitur in primo examine, textus assignatos eruditè resolverit, ac egregiam, quâ instructus est, juris scientiam nobis probaverit: ipsi publicè legendi atque disputandi pro Doctoris honoribus ac privilegiis adipiscendis potestatem concessimus. Explanabit autem crastini Horâ Decimâ Promeridianâ suâ periū adductam. l. pen. c. qui testam. fac. poss. Cui Lēctioni, ut omnes juris atque justitiæ cultores interesse velint, amicè rogamus. P. P. XI. April. A. R. S. cō 10 c xlv.

& Typogr. JOHANN. NIEL

urn:nbn:de:urmel-f664c87d-b35e-4c8d-872e-992f774a5e0a7-00006760-27